

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Dominica. iii. aduentus. Sermo sup[er] euā[n]gelium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

ta cum tanto desiderio in eremis venisset nisi magnū quēdam et mirabile se vide re existimās. Existis inq̄ videre arundinem vento agitatā: q.d. Non sicut m̄bris sicut arundo. Hoc dixit ne occasiōs in terro gatōnis p̄ discipulos Joānis fagile suspicarentur turbe ioannē de ch̄io dūbitasse postq̄ de eo testimonii p̄buerat. Grego. Discamus et nos fratres arundinem vēto agitatā nō esse. Solidem⁹ anīmū inter auras linguaꝝ positū: stet infelix p̄ibilis status mentis nostre. Nulla nos detractio ad iram p̄uocet: atq̄ ad remissiōnē inutiles gratie nullus favor inclinet: nō nos profsa eleuent: no aduersa p̄turbent: ut qui soliditate fidei figurint: neq̄q̄ rerum transeuntiū mutabilitate moueantur. Hec Grego. Secundo em̄ com̄ medat a vite austerritate: q̄r nō fuit molibus vestitus nec delicijs viūs. Unde dī: Sed quid existis videre: hominē molibus vestitū. s.p curam carnis deliciosam: quasi dicat: no. quia vīc̄ Joānes vestimentū habebat de pilis camelop̄: et esca eius erat locuste et mel silvestre et manebat in deserto: ideo subditur: Ecce q̄ molibus vestitū delicijs vtūf: nō in deser to sed in domib⁹ regū sunt. Ad hoc enim multi magnatibus adulant̄ ut cum ip̄sis cōmorantes delicijs vtātur: sed homines veritatis talia aspernantur: Unde narrat Galerius q̄ quidā dicit Dionysio olera lauant: Si tu Dionysio adulari velles: ista nō ederes. Qui respondit: Si tu ista edere velles: Dionysio adulari nolles. Et sequitur: Hic veridic⁹ veritatis annūciator malens oleribus sustētari q̄ magnatib⁹ adulari: sed heu multi homines faciunt cōtrariū. Chrys. Mollis vestis rigidam dissoluit animam: et si rigidum corp⁹ assumat et asperz: d̄ facilis p̄ huius molliciem delicatuz reddit et fragile. Facto autē corpore molliori: necesse est et animā participare lesionē. Nam vt pluri mū opationes ipsius consonat dispositiōnibus corporis. Hec Chrys. Mysice p̄ yes molles signantur adulatores: sicut enim indumentū adaptat se illi cuius est: sic adulatores adaptat se malis querentes eis in omnib⁹ cōplacere. Sed fin⁹ Grego. Joānes sic mollii vestitus nō erat: quia

peccantiū vicia non blandiendo souere: s̄ increpando castigare nouerat. Tertio cōmendat eū a p̄sonē dignitate et noticie sublimitate: Lū dicit: p̄phetam: etiā dico vobis et plusq̄ p̄pheta: tū q̄ ab vtero matris p̄phetacepit. Cum quia finis p̄phetarum fuit. Cum quia ch̄im ab alijs p̄cūsum et p̄dictum dīgitō demonstrauit: et in iordanē baptizauit et specialis eius p̄cursor: et p̄eco fuit: ideo subdit dominus Hic est enim de quo scriptū est Mal. iiij. Ecce ego mitto angelū meū ante faciem tuā q̄ p̄parabit viam tuā ante te. Chrys. Dīcto ante faciē tuā: hoc est p̄p̄te te. Sic em̄ qui p̄p̄te regis currū incedunt alijs sūt clariores: ita et Joānes p̄p̄te ch̄i p̄p̄tiaz. Hec ille. Recē autē dicit joānes angel⁹: Lū p̄pter officiū dignitatem: q̄ ch̄i nūcūs: quod est officiū angelicū. Lū p̄pter vīte angelice puritatem: quia virgo purissim⁹ et excellenter contemplati⁹. Chrys. Beatus Joānes q̄u talē meruit habere laudatorem: Audi nūc et intellige dignitatem. Puto si nō esset audacie dicerē q̄ gloriōsior est joānes: q̄r homo fuit: et p̄pter meritū virtutis angelus est vocat⁹: q̄ si noīc angelus et natura fuisset. Angelus em̄ hoc ipm̄ q̄ angelus est nō tantū est virtutē p̄mū q̄ntum nature p̄p̄etas. Iste autē mirabilis est: q̄r in natura humana angelicā trāgressus est scīratē. Et hoc obtinuit p̄ dei gratiā: quod natura nō habuit. Hec Chrys. Pat̄z itaq̄ mirabilis cōmēdatio Joānis ch̄ro: ex q̄ etiā sequit̄ q̄stionez p̄ discipulos suos ad ch̄im trāmissam dice do: Tu es qui venturus es: an aliū expēctamus. Nullaten⁹ ex ignorantia Joānis p̄cessit sive ep̄etus dubietate circa p̄sonaz ch̄i sed tīmmodo p̄pter discipuloz instru ctioē. Simus itaq̄ in fide stabiles cum Joāne deuote cōtemplantes christū iam venisse p̄ redemptiō humana et certissim⁹ me exp̄ctante ipsum ad iudiciū ventuz ut sic mortuū habeam⁹ et amoris et timoris et timendo et amādo ad ipsum p̄uenire mereamur. Amen.

Dominica. iij. aduentus.
Sermo sup euagelium;

b. 2

Dnica. III. aduētus.

Quis es

Io. i. Hanc interrogationem
frequenter subimet facere vnius
quis debet ut sic cognoscat seipm: quo
nia sicut dicit Bern. Scilicet nemine absqz
sui cognitione saluari de qua nimirum mater
salutis humiliata oris et timor domini qd et ipse
initium est sapientia. Hec ille. Interroga ergo
teipm. Tu quis es: et responde quoniam homo es
de humo: terra de terra. Qui quidam. Quis
sex cum limus cum res vilissima simus. Unde
subimus in terra terra redimus. Hec ergo
interrogatio docet nos humiliatem quam et ex
empli iocanis addiscere et sectari debemus
si bene consideremus textum euangelij hodie
nisi ubi triplex dividitur iocanis humiliatio.

Prima est humiliatio negativa.

Secondia est humiliatio affirmativa:

Tertia est humiliatio comparativa:

Prima est humiliatio negativa quod vices
apparuit respondendo negative ad inter
rogationes sacerdotum et leuitarum quod miserunt
iudei ab iherosolymis sacerdos et leuitas
ad iocanem ut interrogaret eum. Tu quis
es. Chrysostomus. Sic enim fides dignus existimauit
rurum esse iocanem ut ei de seipso dicenti credere
rent. Aug. Non mitterent nisi mouerentur
excellentia auctoritatis eius quod ausus est bal
ptizare. Hec ille. Interrogationem autem tripli
cem posuerunt iocani quentes quis esset: ad
quam triplicem interrogationem respondit ne
ga tunc.

Primo si esset christus.

Secondo si esset helias.

Tertio si esset propheta.

Primo igitur interrogatur si ipse est chrysostomus.
Enim querunt tu quae es. sicut dicit Chrysostomus licet
non querant expresse an ipse esset christus.
Vt in intendebat in corde. Qui et iocanes ad
metitur eorum intendens confessus est quod non sum
ego chrysostomus. Greg. Hic nobis iocanis humili
tas comedatur quod cum tante perturbatio esset ut
chrysostomus credi potuisse: elegit solide subliste
re in se ne humana opinione rapere inanis
sugisse. Hec ille. Sed attende quod iudei existimat
ab iocane esse chrysostomus in lege promissu
pat et sum scripturas tempore missie adesse
sicut etiam notum: sed mira cecitas in deo qui
cum crederent iocane esse chrysostomus credere nole
re.

bant ipsi iocanni testimonium danti de chrysostomus
Supradicta autem iocanis humiliata malo
gnus ille non habuit quod se extollens diuinam
libi honorum usurpabat. Et adhuc hodie
quidam imitantur luciferum ut tyranni qui se us
cere dolenter presumunt: et ambitiosi qui se extol
lendo nequiter superioritate夸untur. Quidam
imitantur propositum ut heretici et homines
mundane sapientie quod plausibiliter sapientem
Quidam vero figurant antichristum ut byzantini
pocrity simulantes scientiam ac mendaces
et dolosus negantes veritatem. Sed inter
rogant dicitur. Helias es tu? Aug. Non erat
enim quod processurus erat helias chrysostomus. Ideo
audierunt quod iocanis chrysostomus non esset quoniam si
ipse esset helias. Et respondit. Non sum. Greg.
Iocanes in spiritu quidam helias erat: in persona
helias non erat. Tertio queruntur Pro
pheta es tu? Quod enim negavit se esse helias
quoniam ante chrysostomus nouerat esse venturum: que
rebatur si propheta esset scilicet ille de quo moyses
locutus est quoniam etiam ante christum venturum
Credabant. Erat famosa opinio tunc regis
poris quod ante christum veniret unus magis
propheta singularis per eos quod scriptum est de deuteronomio
xxvij. Propheta suscitabit de fratribus
vris ipsum rangum me audieris quod tunc sum ve
ritatem intelligendum est de ipso chrysostomo licet iu
dei intelligeretur de alio. Interrogauerunt
ergo iocanem si esset ille propheta. Et respondit.
Non. Aug. Iocanes enim scimus quoniam christus
ille propheta esset. Hec ille. Prout itaque iocan
is humiliatus qui cum tam famatus esset ut
christus si vellet credere noluit. At non so
lum chrysostomus nec helias: nec propheta alius
reputari: et hoc est contra eos quod se factum de
genere: vita: scientia et honoribus.

Secunda est humiliatio affirmativa quod vi
delicet: apparet in response quod de
dit iocanes pharisaeis. Dixit enim ei. Quis
es ut responsum demum his quod miserunt nos
Quid dicis de teipso? Ait. Ego vox clamantis
in deserto. dirigite viam domini sicut dicit Isaia propheta. Chrysostomus hunc
vehementius insisteret et interrogantes
Hunc autem cum manu erat in eis eas que
non erant vere suspicentes destruente et
eam quod est vera ponente. Orig. Dicit autem
iocanes se esse vocem non clamantem sed clama
tis in deserto: eius se qui clamabat. Si
quis sit ut veniat ad me et bibat. Hec ille.

Alī quidē pphete fuerūt tanq̄ sonus; sed Joannes ut vox verbi; q̄ illi de remotis Iste de p̄inquo christū indicauit dī. Ecce agnus dei. Apparet autē ioānis būdūlitas in eo q̄ se vocē dicit. Vox em̄ modicē est stabilitatis: modice p̄manet. **I**go fragilitatē suā p̄siderans se vocē dī. q. dī. Ego modicū qđ venti. Spūaliter at p̄ io annē intelligit p̄dicator qui puenit spiri tualem ch̄i aduentum. Et dici pōt. **E**go clamātis in deserto. s. p̄sentis vite. dirigi te viam dñi. s. o vos p̄cōres. Hec autem via est tripliciter dirigenda.

Primo tumorē superbie d̄ corde amo uendo.

Secōdō spinas avaricie de corde euellen do.

Tertio lutum luxurie virtuose cohibē do.

Primo tumorē supbie p̄planādo et humiliando: ut sit via plana. Grego. Illam quā nō inuenit humilē: vita fugit mentē.

Et Prover. xj. Tbi humiliata ibi sapia r̄t.

Secōdō spinas avaricie extirpādo. Gre. Profecto diuitie spine sunt: q̄ cogitatio nū suar aculeis mente pungit. **T**ertio lutu luxurie emūdando. Gal. v. Qui ch̄i sunt carnē suā crucifixérunt cū vicis et p̄ciētis. Ideo Paul⁹. j. Lox. s. t. Lastigo corpus meū et in servitute redigo: ne r̄t.

Errita est humiliatio cōparatiua: q̄ vicis se humiliavit in p̄paratoe M̄i: q̄ interro gauert eū dicētes: Quid ḡ baptizas si tu es ch̄is neq̄ belias neq̄ ppheta. R̄dit ioānes dī. Ego baptizo vos in aqua r̄t. v̄sq̄ in fine. Tbi ioānes se humiliat respectu ch̄i

Primo q̄ ad effectū baptizatiōis

Secōdō q̄ ad fastigū p̄lationis.

Tertio q̄ ad actū reputatiōis.

Primo q̄ ad effectū baptizatiōis: cū dicit Ego baptizo vos in aqua. s. p̄paratiue corpora tñ ablūedo: ad significandū illū qui venetus est q̄ baptizabit in spūlancro et anias ablūendo. Unde subdit: Nediūs aut̄ vest̄ stetit. i. p̄sens est inter vos q̄ p̄dico: qui. s. baptizabit spūlancro: ideo baptizimus me⁹ solū est vmbra et figura ba ptini purgatiū animap. Theoph. **D**e dius quidē erat inq̄ntū mediator dei existens et hominū ch̄is iesus medius p̄ba

riseorum extitit volens illos deo iūgere: sed ipsi nesciebant eū. **S**ecūda q̄ ad fastigū p̄lationis: quia vicez ioānes testas tūs est ch̄im esse sibi platum dices: Ipse est qui post me venit: qui ante me factus est. Grego. Post me venit: quia postmo dū natus. ante me autē factus est: q̄ mihi platus. **T**ertio q̄ ad actū reputatiōis: quia omnino se indignū reputebat: vel minimū obsequiū ch̄io exhibere. **V**n dicit: Quis ego nō sum dignus ut soluā corrigiā calciamēti. **L**bry. Ne existimes p̄parabilem esse excellentiā hanc/ incōpabilitatē ostendere volens: subiugit. **L**ui ego nō sum dignus ut soluā corrigiā calciamēti. q. dī. Intantū est ante me ut ego neq̄ in ultimis ministroz eius vocari dignus sum. calciamēti em̄ soluere vltimi ministerij res est. Grego. Incarno dñs veniens q̄si calciatuſ apparuit qui in diuinitate sua morticina noſtre corruptio nis assumpſit. **C**orrigia ergo calciamēti est ligatura mysterij. Ioānes ergo soluere corrigiant calciamēti eius nō yalet: q̄ in carnatione mysterij nec ipse inuestigare sufficit. Hec ille. Et dicit ergo apparet humiliata ioānis: quā imitari debemus pro viribus. Hec em̄ maxime dispoit hominem ut ad eum spiritualiter dominus veniat et in eo p̄maneat. Aug⁹. O c̄sua uis es domine: humiles spiritu sunt domi nūs tua. Studeamus igitur veram habere humilitatem ut puenire valeamus ad reprobusam humilibus celestis glo rie sublimitatē. Amē

Aliud thema pro Ad uentu.

Idominū Jesum christum Rhoma. xij. Induite nouū hominē qui fūt deū creatus est in iusticia et sanctitate veritatis. Epheſ. iiiij. Eadem est sententia in themate et prothematē. In quo prothematē tria sunt consideranda. **P**rimo est salutaris exhortatio: Induite nouū hominem: id est ch̄istū imitandū: sc̄i sanctā eō.

h̄z